

në shtabin e UÇK-së në **Drenoc/Drenovac**. Nysretja ka tentuar më shumë se 20 herë ta vizitonte Bedriun, por nuk i lejonin. Vetëm në datën **13.07.1998**, asaj iu lejua që ta shihte të birin, në godinën e shkollës filllore në Drenoc/Drenovac. Bedriu dukej shumë keq. Ishte i topitur dhe rrobat i kishte të përgjakura. Një javë më vonë, ditën e shtunë më 20.07.1998, prindërit e Bedriut, Samedini dhe Nysretja, si dhe i vëllai Saliu, shkuan sërish për ta vizituar atë. E gjetën shtabin e braktisur të UÇK-së dhe godinat e djegura. Nuk kishte kurrfarë gjurmësh të Bedriut. Familjarët u interesuan për fatin e tij në fshatrat përreth, por askush nuk dinte asgjë. Gati nëntë vjet më vonë, më 10.01.2007, familjarët i kanë pranuar mbetjet mortore të Bedriut, të cilat ishin gjetur në varrezat e Pejës/Peç. I varrosën ato në varrezat e Brestocit/Brestovac.

Gjykata Supreme e Kosovës, në muajin prill të vitit 2009, e ka shpallur aktgjykimin e fuqiplotë me të cilën pjesëtarët e policisë ushtarake Selim Krasniqi, Bedri Zyberaj dhe Agron Krasniqi u dënuan me burg shumëvjeçar për shkak të ndalimit të paligjshëm dhe trajtimit ç'njerëzor të Bedri Berishës dhe të burgosurve të tjerë, në burgun e UÇK-së në Drenoc/Drenovac.

Burimet: deklarata H.B, FDH-14344; Gjykata e Qarkut Prizren, K. num. 85/2005 (S. Krasniqi dhe të tjerë), aktgjykim, 10.08.2006, FDH-33923; Gjykata Supreme e Kosovës, K.Z. 371/2008, (S. Krasniqi dhe të tjerë), aktgjykim, 10.04.2009, FDH-29712; AIS, *Zona...*, 59, FDH-16913.

Avdi (Muhamet) Berisha

(9.06.1933, shqiptar nga Brestoci/Brestovac, komuna e Rahovecit/Orahovac, bujk, tetë fëmijë)

Avdiu ishte në bashkësinë familjare me bashkëshorten Nurijen, të birin Selimin, të rejën dhe nipërit, përderisa katër djem me familje i kishte në mërgim. Në muajin korrik të vitit 1998, i biri Muhameti u kthye nga Gjermania dhe aderoi në forcat e UÇK-së, që ishin të pozicionuara në kufi mes Kosovës dhe Shqipërisë. Në datën **13.07.1998**, rreth orës 13:15, shtatë pjesëtarë të policisë ushtarake të

UÇK-së erdhën te shtëpia e Avdiut dhe i urdhëruan që të nisej me ta. Familjarëve u thanë se po e çonin në shtabin e UÇK-së në **Drenoc/Drenovac** dhe se dikush duhej të shkonte ta merrte Avdiun pas dy ditësh. Pas skadimit të afatit, i biri Milaimi [i cili u kthye nga Zvicra një muaj më parë] dhe miku i shtëpisë Halimi shkuan në Drenoc/Drenovac, por nuk e patën rastin ta takonin Avdiun. Disa eprorë të UÇK-së u thanë se Avdiu qenka i gjallë. Sa u përket shkaqeve për burgosjen e tij, ata thanë se disa nga fqinjët e Avdiut kinse kanë deklaruar se ai e kishte blerë tokën nga një serb. Djemtë e Avdiut kanë shkuar disa herë në shtabin e UÇK-s në Drenoc/Drenovac, për tu interesuar për fatin e të atit. Në fillim të muajit gusht të 1998, Muhameti iu drejtua Selim Krasniqit dhe ky i tha se Avdiun e kishin transferuar në *Drenicë/Drenica*. Fati i Avdiut nuk është ndriçuar deri më sot. Zhdukja e tij është e evidentuar nga KNKK-ja dhe rasti i tij është sistemuar në lëndën që e mban numrin YUK-050106-01.

Gjykata Supreme e Kosovës në muajin prill të vitit 2009, e ka shpallur aktgjykimin e plotfuqishëm me të cilën pjesëtarët e policisë ushtarake Selim Krasniqi, Bedri Zyberaj dhe Agron Krasniqi u dënuan me burgim shumëvjeçar për shkak të ndalimit të paligjshëm dhe trajtimit çnjerëzor të Avdi Berishës dhe të burgosurve të tjerë në burgun e UÇK-së në Drenoc/Drenovac.

Burimet: deklarata M.B, FDH-33458; Gjykata e Qarkut Prizren, K. num. 85/2005 (S. Krasniqi dhe të tjerë), aktgjykim, 10.08.2006, FDH-33923; Gjykata Supreme e Kosovës, K.Z. 371/2008, (S. Krasniqi dhe të tjerë), aktgjykim, 10.04.2009, FDH-29712; USCG KGDH, *Registri...*, FDH-8817; SMIP, *Teroristički...*, III, 233; KNKK, *Persona të zhdukur...*, FDH-9795.

Besnik (Zeqir) Konstantini

(16.08.1969, shqiptar nga Prizreni/Prizren, tregtar, tre fëmijë)

Në qershorin e vitit 1998, policët serbë e konfiskuan veturën e Besnikut te fshati Lubizhdë/Ljubizhde. Nga revolti, Besniku mori vendim që t'i bashkëngjitej UÇK-së. Në fund të qershorit, ai me mikun Muharremin u nisën me një furgon të